

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19Csp/17/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117201343
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117201343.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v právnej žalobcov: X. O. S., D.. XX.X.XXXX, N. S. Š. XX, XXX XX A., 6, X. R. S., D.. X.XX.XXXX, N. S. Š. XX, XXX XX A., X V. X. V. S., D.. X.X.XXXX, N. S. Š. XX, XXX XX A., všetky zastúpené ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sov. hrđinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenému TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyniam 300 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Priznáva žalobkyniam voči žalovanému nárok na 100% náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyne sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 24.1.2017 domáhali primeraného finančného zadostučinenia na základe toho, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp.zn. 7C/190/2014 o zaplatenie 1.603,20 eura s prísl., v ktorom konaní boli ako žalované spotrebiteľky v celom rozsahu úspešné, nakoľko súd žalobu v tomto konaní žalovaného voči ním zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie v konaní. Prvoinštančný súd konštatoval, že pokiaľ nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. pokiaľ zmluvný vzťah medzi stranami sporu nezanikol výpoveďou Zmluvy o úvere, resp. odstúpením od nej, nie je možné urobiť záver o tom, že by úver spolu s úrokmi bol splatný. Rozsudok prvoinštančného súdu zo dňa 9.7.2015 sp.zn. 7C/190/2014 bol potvrdený rozsudkom druhoinštančného Krajského súdu Prešov zo dňa 29.9.2016 sp.zn. 8Co/301/2015. Žalobkyne poukázali na ustanovenie § 3 ods. 5 tretia veta Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa s tým, že ako spotrebiteľky uplatňujú satisfakciu za porušenie ich spotrebiteľských práv, ktoré práva museli brániť v pôvodnom konaní, ktoré požadujú vo výške 300 eur.

2. Žalovaný s návrhom nesúhlasil a uviedol, že v danom prípade nie je naplnená dikcia ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keďže žalobkyne neboli v postavení spotrebiteľov, ktorí na súde úspešne uplatnili porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom. Poukázal ďalej na to, že žalobkyne podľa jeho názoru v súdenom prípade nie sú osobami, ktoré by úspešne uplatnili porušenie spotrebiteľského práva na súde napriek tomu, že v predmetom konaní boli síce úspešnou stranou sporu, nakoľko žaloba bola voči ním zamietnutá, avšak ich podania v tomto konaní boli len obranou v konaní a nie úspešným uplatnením práva. Poukázal ďalej na to, že podaná žaloba nebola zamietnutá pre porušenie spotrebiteľských práv žalobcov, ale z toho dôvodu, že konajúci súd posúdil zmluvu o postúpení pohľadávok medzi právnym predchodcom žalovaného a žalovaným za absolútne neplatnú z dôvodu, že žalovaný nepreukázal, aby právny predchodca žalovaného dodržal podmienky uvedené v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z tohto dôvodu nedošlo k porušeniu práv a

povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa. Žalovaný ďalej poukázal na to, že žalobkyne nešpecifikujú, akým konkrétnym konaním mal porušiť ich spotrebiteľské práva a nepreukázali, aby bol žalovaný v konaní pasívne legitimovaný. Rovnako vytkol žalobe, že žalobkyne nešpecifikujú, prečo je podľa ich názoru primerané finančné zadosťučinenie vo výške práve 300 eur a v čom im bola spôsobená ujma takého rozsahu, resp. porušenie spotrebiteľského práva takého rozsahu, aby bola suma 300 eur primeraná porušeniu tohto zákona. Dôvodil ďalej tým, že to bol práve právny predchodca žalobkyní (O. S.), kto porušil svoje zmluvné povinnosti na základe uzavretej zmluvy o splátkovom úvere č. 0503186564, pretože preukázateľne poskytnuté finančné prostriedky T. S. a O. S. nevrátili dohodnutým spôsobom.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne v 1.rade, oboznámením obsahu spisu tunajšieho súdu sp.zn. 7C/190/2014 a zistil, že :

4. Dňa 14.4.2014 podal na tunajšom súde v tomto konaní žalovaný žalobu voči T. S., D.. XX.X.XXXX, H. N. S. Š. XX o zaplatenie 1.603,20 eura z dôvodu, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 28.9.2011 medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. a v tomto konaní žalovaným bola postúpená pohľadávka voči tomuto spotrebiteľovi zo zmluvy uzavretej dňa 22.10.2004 č. 503186564. Podľa tejto zmluvy bol T. S. poskytnutý úver vo výške 3.319,39 eura, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 53,44 eura k 20.dňu v mesiaci, pričom si tento povinnosti zo zmluvy neplnil a dňa 13.11.2011 bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru pre neplnenie povinnosti uhrádzať riadne splátky v deň splatnosti.

5. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 9.7.2015 č.k. 7C/190/2014-272 súd rozhodol po úprave žalobného návrhu v tomto konaní žalovaného EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnka 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, voči žalovaným T. S., D.. XX.X.XXXX, X. O. S.G., D.. XX.X.XXXX, N. S. Š. XX, X. R. S., D.. XX.XX.XXXX a X. V. S., D.. X.X.XXXX, bytom tamtiež tak, že žalobu v tomto konaní žalovaného v celom rozsahu zamietol.

Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 7C 190/2014 - 56 zo dňa 4. novembra 2014 súd pripustil vstup žalovaných v 2. a 4. rade do konania ako dedičov po pôvodnej dlžníčke z Úverovej zmluvy O. S.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15. decembra 2014. Rovnako uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 7C 190/2014 - 60 zo dňa 10. decembra 2014 súd pripustil zmenu žalobného petitu tak, že žalovaní v 1. - 4. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 603,20 eur spolu s úrokmi z omeškania. Právny zástupca žalovaných v 1., 2. a 4. rade vo svojich písomných vyjadreniach, ako aj v ústnych prednesoch na pojednávaní poukazoval na nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu na podanie tohto návrhu. V súvislosti s tým odkázal na rozhodovaciu prax okresných súdov a k svojim vyjadreniam predložil aj predmetné rozsudky. Z oznámenia Slovenskej sporiteľne, a. s. zo dňa 17.6.2015 vyplynulo, že zo strany Slovenskej sporiteľne, a. s. nedošlo do dňa postúpenia pohľadávky k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru vzniknutého zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Súd právne skonštatoval, že zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 22. októbra 2004 č. XXXXXXXXXXX bola dohodnutá medzi veriteľom a dlžníkom konečná splatnosť úveru dňom 20. októbra 2012. Ďalej z predloženého listinného dôkazu a to výzvy k úhrade dlžnej sumy a oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 25. októbra 2011 mal súd za preukázané, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 25. októbra 2011 a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy. Súd si za účelom splnenia podmienok uvedených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách vyžiadal správu od pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a. s., ktorá súdu dňa 17.6.2015 oznámila, že zo strany Slovenskej sporiteľne, a. s. nedošlo do dňa postúpenia pohľadávky k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru vzniknutého zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Súd žalobu zamietol z dôvodu, že mal za preukázané, že na jeho strane absentuje aktívna vecná legitimácia na podanie tohto návrhu. Navyše súd dôvodil, že pokiaľ nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. pokiaľ zmluvný vzťah medzi účastníkmi nezanikol výpoveďou Zmluvy o úvere, resp. odstúpením od nej, nie je možné urobiť záver o tom, že by úver spolu s úrokmi bol splatný. Splatnými sa do tejto doby podľa názoru súdu mohli stať len jednotlivé splátky úveru so zaplatením ktorých boli žalovaní v omeškani.

6. V dôsledku podaného odvolania rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.9.2016 č.k. 8Co/301/2015-316 druhoinštančný súd potvrdil prvoinštančný rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby.

7. Žalobkyňa v 1. rade pri výsluchu uviedla, že žiada primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 eur preto, že firma EOS KSI nielen podľa jej osobného názoru, porušuje ľudské práva. Uviedla ďalej: „Ja som sa prihlásila, keď mi poslali SMS, že sme im dlžní nejaké peniaze, o ktorých sme nevedeli. Ja som sa prihlásila s tým, že nech to zašlú mailom alebo písomne a budem sa tomu venovať po porade s právnym zástupcom. Firma mi zaslala nejaké veci, neboli tam nijaké ich vyjadrenia, zaslali len kópie zmlúv, ktoré boli neúplné, napr. táto konkrétna zmluva dokonca ani nebola podpísaná pánom T. S., je tam podpísaná O. S., čo je viditeľné, že to nie je jeho podpis a napriek tomu, že som na to upozornila, aby mi poslali splátkový kalendár, tak firma EOS ma atakovala SMS, mailami a telefonátmi, že som im dlžná, vyhrážali sa mi, že ma budú exekúovať a neviem, čo všetko, použijem výraz vyhrážali, pretože oni to robili nonstop aj 3krát za deň. Telefonovali mi, mailovali, posielali mi SMS a ja som bola pritom nútená vyhľadať až psychiatra a upadla som do depresie, z ktorej som sa liečila 12 mesiacov tak, že som nebola schopná komunikovať s nikým zo svojho okolia a to pokračuje doteraz. Preto si myslím, že mám nárok na finančné odškodnenie, pretože ja som mala záujem tú situáciu vyriešiť, ale nie za podmienok, ktoré nastavili oni. To, že jednali s mojou mamou za mojím chrbtom o veciach, o ktorých sme my nemali aj šajnu a zrazu po pohrebe, ani sme nemali nijaký čas na spamätanie, oni prišli za nami a sa nám vyhrážali, takto sa to nerobí. Jednoducho nie som spokojná s tým, ako firma EOS k tomu pristupuje.“

8. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

9. Predmetom konania je nárok žalobkyň na primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 eura v súvislosti s úspešným uplatnením porušenia práva zo strany žalovaného na základe rozsudku Okresného súdu Prešov sp.zn. 7C/190/2014, kde súd žalobu zamietol.

10. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súd úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovené týmto zákonom osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti týmto zákonom osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Pokiaľ právny zástupca žalobkyň poukazoval na už judikované rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.6.2018 sp.zn. 8Co/136/2017-66, kde súd rozhodoval o odvolaní vo vzťahu k zaplateniu primeraného finančného zadostučinenia vo výške 300 eur na tom podklade, že v pôvodnom konaní rovnako bola žaloba voči spotrebiteľovi zamietnutá z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie pre porušenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, súd na námietky žalovanej strany, že v danom prípade jednak žalobkyne neboli v postavení úspešných spotrebiteľiek, ktoré by sa úspešne domohli uplatnenia porušenia svojho spotrebiteľského práva, jednak porušenie ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách neznamená také porušenie spotrebiteľského práva, ktoré by mohlo a bolo spôsobilé privodiť ujmu žalobkyniam, súd poznamenáva, že zmyslom ochrany spotrebiteľa Európskej únie je ochrana tých osôb, ktoré sa zúčastňujú právnych vzťahov trhového hospodárstva, avšak nie za účelom dosiahnutia zisku. Charakteristickou črtou európskeho spotrebiteľského práva je ochrana slabšej zmluvnej strany a stieranie hranice medzi právom súkromným a verejným.

Všetky podmienky záväzkového vzťahu musia byť spotrebiteľovi a to priemernému spotrebiteľovi všeobecne známe už v čase, keď uzatvára s dodávateľom spotrebiteľskú zmluvu. Cieľom spotrebiteľského práva je garantovať spotrebiteľovi zachovanie jeho práv aj v prípade, ak sa dodávateľ rozhodne previesť práva zo spotrebiteľskej zmluvy na tretiu osobu.

12. Ustanovenia o dodržaní, rešpektovaní práv spotrebiteľa v prípade postúpenia, prevedenia práva a povinností zo zmluvy na iného dodávateľa sú upravené v § 53 Občianskeho práva pri neprijateľných zmluvných podmienkach a pri definíciách spotrebiteľskej zmluvy a spotrebiteľa a dodávateľa. Z tohto dôvodu teda nemožno inak než dôvodiť, že ak dôjde k porušeniu tohto ustanovenia, resp. k porušeniu všeobecne záväzných právnych predpisov chrániacich spotrebiteľa vo vzťahu k prevedeniu práv a povinností zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, jedná sa o výkon spotrebiteľských práv, resp. v prípade ak dodávateľ poruší všeobecne záväzne právne predpisy, v danom prípade § 92 ods. 8 Zákona o bankách, dochádza k porušeniu spotrebiteľských práv.

13. V danom prípade teda aj v prípade, ak sa tretia osoba obráti na súd so žalobou voči spotrebiteľovi na podklade zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej so stranou, ktorá spotrebiteľskú zmluvu so

spotrebiteľom uzatvárala a súd deklaruje absolútnu neplatnosť postúpenia takejto pohľadávky, vo vzťahu k spotrebiteľovi došlo k porušeniu jeho spotrebiteľských práv.

14. V danom prípade žalobkyne ako strany sporu vo vzťahu v postavení žalovaných sa aktívne bránili voči tomu, aby boli v danom spore označené za žalované, resp. bránili sa námietkou nedostatku aktívnej vecnej legitímácie v tomto konaní žalovaného. Súd zadosťučinil právu na ochranu spotrebiteľa a po tom, čo zistil porušenie ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách v tomto prípade aj žalobu zamietol. Ak žalobkyňa v 1.rade ľudsky pochopiteľným jazykom vysvetlila, čo považovala v danom prípade za ujmu, ktorá sa jej stala v pôvodnom konaní, súd nemá čo by dodal k tomu, ako ona ako spotrebiteľka reagovala na konanie v tomto spore žalovaného, keď voči nej a voči ostatných žalobkyniam predmetnú pohľadávku uplatnil a vymáhal napriek tomu, že mu nesvedčala aktívna vecná legitímácia.

15. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.4.2018 sp.zn. 23Co/83/2017 podľa ktorého „nie je dôležité, či spotrebiteľ v konaní vystupuje ako žalobca alebo žalovaný, je dôležité, či úspešne uplatní porušenie svojich spotrebiteľských práv, teda pokiaľ sa spotrebiteľ ako žalovaný v konaní úspešne bráni tým, že dodávateľ porušil jeho spotrebiteľské práva a z toho dôvodu bude žaloba zamietnutá, tak potom možno konštatovať, že spotrebiteľ úspešne uplatnil svoje spotrebiteľské práva“.

16. Súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove vo veci sp.zn. 20Co/192/2016 podľa ktorého „čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku“.

17. Pokiaľ teda žalobkyne uplatňujú právo na primerané finančné zadosťučinenie spolu vo výške 300 eur, súd má za to, že vzhľadom aj na výšku pohľadávky, ktorá bola predmetom pôvodného konania a porušenie spotrebiteľského práva, jedná sa o výške primeranú a dôvodnú. Preto súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

18. Súd rešpektuje vyššiu súdnu autoritu v danom prípade druhoinštančný súd pri výklade pojmu úspešné uplatnenie práva a pokiaľ v predchádzajúcich rozhodnutiach takýmto nárokom nepriznával právnu ochranu z tohto dôvodu, v tomto rozhodnutí prihladol k tomuto výkladu druhoinštančného súdu.

19. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. Súd ustalaňuje, že žalobkyne mali vo veci plný úspech, a preto im priznal voči žalovanému nárok na 100% náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).